कालीखण्डे १७ अध्याये स्त्रीणां शुभाशुभलक्षणान्युक्तानि यथा "सदा गृहे सुखं भुङ्क्ते स्त्री लक्षणवती यदि। अतः सुखसमृद्ध्यर्थमादौ लक्षणमीक्षयेत्। वपुरावर्त्तगम्भीरं छाया तत्र स्वरोगतिः। वर्णश्चेत्यष्टधा प्रोक्ता बुधैर्लक्षणभूमिका। आपादतलमारभ्य यावन्मौलिरुहं क्रमात्। शुभाशुभानि वक्ष्यामि लक्षणानि शृणु! गृहाण। आदौ पादतले रेखा ततोऽङ्गुष्ठाङ्गुलीनखाः। पृष्ठं गुल्फद्वयं पार्ष्णी जङ्घे रोमाणि जानुनी। ऊरू कटिर्नितम्बः स्फिग् भगोजघनवस्तिके। नाभिः कुक्षिद्वयं पार्श्वोदरमध्यवलित्रयम्। रोमाणि हृदयं वक्षो वक्षोजद्वयचूचुकम्। अक्षकान्तांसकक्षादोर्मणिबन्धकरद्वयम्। पाणिपृष्ठं पाणितलं रेखाङ्गुष्ठाङ्गुलीनखाः। पृष्ठं ककाटिकाकण्ठे चिबुकञ्च हनुद्वयम्। कपोलवक्त्रमधरोत्तरौष्ठद्विजजिह्विकाः। वर्णिष्ठाताकुहसितं नासिका चुतमक्षिणी। पक्ष्मभ्रूकर्णभालानि मौलिसीमन्तमौलिजाः। दृष्टिः पटुत्तरा योषिद्लक्षणसत्खनिः। स्त्रीणां पादतलं स्निग्धं मांसलं मृदुलं समम्। अस्वेदमसृणमरुणं बहुभोगोचितं सुतम्। रूक्षं विवर्णं परुषं खण्डितप्रतिबिम्बकम्। स्फुटाकारं विशुष्कं च दुःखदौर्भाग्यसूचकम्। चक्रस्वस्तिकयङ्खाब्जध्वजमीनातपत्रवत्। यस्याः पादतले रेखा सा भवेत् क्षितिपाङ्गना। भवेद्धनधनभोगार्हा या मध्याङ्गुलिसङ्गता। रेखाकुसर्पकाकाभा दुःखदारिद्र्यसूचिका। उन्नतोमांसलोऽङ्गुष्ठो वर्त्तुलोऽतिसुखभोगदः। वक्रो सुखस्य चिपिटः सुखसौभाग्यभङ्गकः। विधवा विपुलेन स्याद्दीर्घाङ्गुष्ठेन दुर्भगा। मृदवोऽङ्गुलयः यस्याः घनाग्रत्वाः समुन्नताः। दीर्घाङ्गुलीभिः कुलटा, लघ्वीभिरति निर्धना। सुखयुग्मा च सुखाभिर्भुग्नाभिर्भुग्नवर्त्तिनी। चिपिटाभिर्भवेद्दासी विरलाभिर्दरिद्रिणी। परस्परं समारूढा यदाङ्गुल्यो भवन्ति हि। कृत्वा बहूनपि पतीन् परप्रेष्या तदा भवेत्। यस्याः पथि समायान्त्या रजोभूमेः समुच्छ्रयेत्। सा पांसुला प्रजायेत कुलक्षयविनाशिनी। यस्याः कनिष्ठिका भूमिं न गच्छन्त्याः परिस्पृशेत्। सा निहत्य पतिं पापा द्वितीयं कुरुते पतिम्। अनामिका च मध्या च यस्या भूमिं न संस्पृशेत्। पतिद्वयं निहन्त्याद्या द्वितीया च पतित्रयम्। पतिहीनत्वकारिण्यौ हीने ते द्वे भवे यदि। प्रदेशिनी भवेद्यस्याः कुलटा सा स्यादेवात्र विनिश्चयः। स्निग्धाः समुन्नतास्ताम्राभाः पादनखाः शुभाः। रक्तोत्पलसमं रूपं स्त्रीणां पादपृष्ठं समुन्नतम्। अस्वेदमसिराढ्यं च मसृणं मृदुमांसलम्। दरिद्रा मध्यनम्रेण सिरालेन सदाऽध्वगा। रोमाढ्येन भवेद्दासी निर्मांसेन च दुर्भगा। मृष्टौ गुल्फौ शुभायोन्नतसिरालौ सुवर्त्तुलौ। सुपुष्टौ चिपिटौ ह्रस्वौ स्यातां दौर्भाग्यसूचकौ। समपार्ष्णिः शुभा नारी पृथुपार्ष्णिश्च दुर्भगा। कुक्कटोन्नतपार्ष्णिश्च दीर्घपार्ष्णिश्च दुःखभाक्। रोमहीने समे स्निग्धे मध्याङ्गे कूर्मवर्त्तुले। सा राजपत्नी भवति विचित्रे सुमनोहरे। एकरोमा राजपत्नी द्विरोमापि सुखास्पदम्। त्रिरोमा रोमकूपेषु भवेद्वैधव्यदुःखभाक्। दक्षं पिचितसंकल्पं जानुयुग्मं प्रयच्छते। निर्मांसं खैरपारिष्का दरिद्राणां च विस्तृतम्। विचित्रैः चरमाकारैरुन्नतैर्मेचकैर्घनैः। सुवर्त्तैरोमरहितैर्भवेयुर्भूपवल्लभाः। वैधव्यं रोमसंघैश्च दौर्भाग्यं चिपिटैरपि। मध्यच्छिद्रैर्महादुःखं दारिद्र्यं कठिनत्वकैः। चतुर्भिरङ्गुलैः यस्या कटिर्वैधव्यसंयुतैः। समुन्नतनितम्बाढ्या चतुरस्रा नृणोदयाम्। विनता चिपिटा दीर्घा निर्मांसा सङ्कटा कटिः। सुसरोमयुता नार्या दुःखवैधव्यसूचिका। नितम्बबिम्बो नारीणां सुन्नतोमांसलः पृथुः। महाभोगाय संप्रोक्तस्तदन्योऽपि मनोहरे मतः। कपित्थफलवद्वृत्तौ बहुलौ मांसलौ घनौ। स्निग्धौ वलिविनिर्मुक्तौ रतिसौख्यप्रवर्द्धनौ। शुभः कमठपृष्ठाभोगजस्तन्योपमोभवः। वामोन्नतस्तु कन्याजः पुत्रजोदक्षिणोन्नतः। आकुरोमा गूढमांसः सुश्लिष्टः संहतः पृथुः। तुङ्गः घनसमाभः शुभोऽन्यथदलाकृतिः। तरङ्गस्तुरूपोऽवयुक्तौ वोऽरवलिभिः। रोमशोविरलाक्षश्च दंशनाशोऽतिदुर्भगः। यस्यावर्त्तोभगोवस्याः सा गर्भमिह नेच्छति। चिपिटः कर्परकारः किङ्करीपददो भगः। वंशवेतसपत्राभो वजरोमोपमाकिकः। विकटः कुटिलाकारो लम्बगल्लसया शुभः। मनस्य भाव जघनं विस्तीर्णं तुङ्गमांसलम्। बहुलं बहुलोमाढ्यं दक्षिणावर्त्तमोक्षितम्। वामावर्त्तं च निर्मांसं भुग्नं वैधव्यसूचकम्। सङ्कटस्थपुटं रूक्षं जघनं दुःखदं सदा। वस्तिः प्रयस्ता विपुला गूढो स्त्रोतसमुन्नता। रोमशा च सिराढ्या च रेखाङ्का नैव शोभना। गम्भीरा दक्षिणावर्त्ता नाभी स्यात् सुखसम्पदे। वामावर्त्ता समुत्तानाव्यक्तपन्थिर्न शोभना। सूते सुतान् बहूनारी पृथुकुक्षिः सुखास्पदम्। त्रिभागं जनयेत् पुत्रं मध्यकुक्षिभेन कुक्षिणा। उदरेण बलीभाजा नावर्त्तेनापि कुक्षिणा। वन्ध्या प्रव्रजिता दासी